

то Мой на плотьта ваша въ завѣтъ вѣченъ.

14 А нешбрѣзанныю мъжескій полъ, комуто не щеше да са шбрѣже крайната мъ плоть, онаа дѣша ще са истреки изъ помеждѣ людѣте свои: (защото) завѣтатъ Мой престѣни.

15 И рече Богъ на Авраамъ: Сарра жената ти, не щешъ да наречешъ (вѣже) името ѝ Саръ, но Сарра (ще вѣже) името ѝ.

16 И ще а благословимъ, ще ти дадемъ ѿще и изъ нея сына, и ще а благословимъ, и ще быде (майка) на-народы: царѣ людскіи ще признаватъ изъ нея.

17 И падна Авраамъ на лице свое, и засмѣа се, и рече въ сърдцето си: въ человекъа столѣтна ли ще са роди чадо)? и Сарра, жена деведесетолѣтна, ще роди ли?

18 И рече Авраамъ Богъ: дано бы Исмаилъ живеалъ предъ Тебе.

19 И рече Богъ: жената ти Сарра ще ти роди сына, и ще наречешъ името мъ Исаакъ: и ще поставимъ завѣтатъ Мой камъ него въ завѣтъ вѣченъ, и камъ семето мъ по него.

20 И за Исмаила, послѣшахъ те: ето, благословихъ го, и ще го возрастимъ, и ще го умножимъ весьма многу премногу: дванадесетъ князи ще роди, и ще го направимъ языкъ великъ.

21 Но завѣтатъ Мой ще поставимъ съ Исмака, которого ще ти роди Сарра въ слѣдѣющата година, во истото това время.

22 И като свърши да говори съ него, воздигнасе Богъ ѿ предъ Авраамъ.

23 И зема Авраамъ Исмаила сына си, и сичките рожденни въ домѣтъ свои, и сичките вѣпен-